

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ח ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חומות ירושלם.

תרגום לעברית

תבנה חומות ירושלם. וכי מיום שהשתדל בבנין בית המקדש עד עכשו לא בנה אותם?
(או) אם חומות ירושלם עד עכשו לא בנה - בית המקדש על אחת כמה וכמה. אלא
שכל מעשי הקדוש ברוך הוא אינם כמעשי בן אדם. כשבני אדם בנו בית המקדש
למטה, בהתחלה עשו את חומות העיר, ולבסוף עשו את בית המקדש. חומות העיר
בהתחלה כדי להגן עליהם, ואחר כך בנין הבית. והקדוש ברוך הוא לא כך, אלא בונה
בתחלה את בית המקדש, ובסוף כשיריד אותו מן השמים ויושיב אותו על מקומו, אז
יבנה את חומות ירושלם, שהן חומות העיר. ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום,
(תהלים נא) היטיבה ברכונך את ציון - בהתחלה, ואחר כך תבנה חומות ירושלם.

טקסט הזוהר

הכא אית רזא, כל עובדין דעביד קודשא בריה הוא, בקדמיתא אקדים שהוא דלבר,
ולבתר מוחא דלגו, והכא לאו הכי. תא חזי, כל אינון עובדין דעביד קודשא בריה הוא,
ואקדים שהוא דלבר, מוחא אקדים במחשבה, ובעובדא שהוא דלבר, דהא כל קליפה

מסִטְרָא אַחֲרָא הוּי, וּמוֹחָא מִן מוֹחָא, וְתִדִיר סִטְרָא אַחֲרָא אַקְדִים וְרַבִי וְאֶגְדִיל וְנָטִיר אִיבָא. כִּיּוֹן דְּאִתְרַבֵּי, זִרְקִין לִיה לָבֵר, (אִיּוֹב כו) וְיָכִין רָשָׁע וְצַדִּיק יִלְבָּשׁ, וְזִרְקִין לְהֵיחָא קְלִיפָה, וּמִבְרָכִין (עֵקֶב רע"א ע"א) לְצַדִּיקָא דְעֵלְמָא. אֲבָל הָכָא, בְּבִנְיָנָא דְבִי מְקַדָּשָׁא, דְּסִטְרָא בִישָׁא יִתְעַבֵּר מֵעֵלְמָא, לָא אֲצִטְרִיה, דְּהָא מוֹחָא וְקְלִיפָה דִּילִיָּה הוּי. אַקְדִים מוֹחָא, דְּכִתִּיב הִיטִיבָה בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. הֵהִיא חוֹמָה דְלָבֵר, דְּאִיְהִי קְלִיפָה, דִּילִיָּה הִיא מִמָּשׁ. דְּכִתִּיב, (זְכַרְיָה ב) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. אֲנִי וְלֹא סִטְרָא בִישָׁא.

תרגום לעברית

כָּאן יֵשׁ סוּד. כָּל הַמַּעֲשִׂים שְׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּהִתְחַלָּה מְקַדִּים אוֹתוֹ שְׁלִבְחוּץ, וְאַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלִפְנִים, וְכָאן לֹא כָּה. בֹּא וּרְאֵה, כָּל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקַדִּים אוֹתוֹ שְׁלִבְחוּץ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדִים בְּמַחֲשָׁבָה, וּבְמַעֲשֶׂה אוֹתוֹ שְׁלִבְחוּץ, שְׁהָרִי כָּל קְלִפָּה הִיא מִצַּד הָאֲחֵר, וְהַמֶּלֶךְ מִן הַמֶּלֶךְ, וְתִמִּיד הַצַּד הָאֲחֵר מְקַדִּים וְגִדְל וּמִתְרַבֶּה וְשׁוֹמֵר הַפָּרִי. כִּיּוֹן שְׁמִתְרַבֶּה, זִרְקִים אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְיָכִין רָשָׁע וְצַדִּיק יִלְבָּשׁ, וְזִרְקִים אֶת אוֹתָהּ קְלִפָּה, וּמִבְרָכִים אֶת הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם. אֲבָל כָּאן, בְּבִנְיָן בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, שְׁהַצַּד הָרַע יַעֲבֹר מִהָעוֹלָם - לֹא צָרִיךְ, שְׁהָרִי הַמֶּלֶךְ וְהַקְלִפָּה שְׁלוֹ הִיָּה. הַקָּדִים הַמֶּלֶךְ, שְׁכֶתוֹב הִיטִיבָה בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן - בְּהִתְחַלָּה, וְאַחֲרֵי כָּה תִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם. אוֹתָהּ חוֹמָה הַחִיצוֹנִית, שְׁהִיא קְלִפָּה, שְׁלוֹ הִיא מִמָּשׁ, שְׁכֶתוֹב (זְכַרְיָה ב) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאֻם ה' חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. אֲנִי וְלֹא הַצַּד הָרַע.

טקסט הזהור

יִשְׂרָאֵל, אֵינּוֹן מוֹחָא, עֵלְאָה דְעֵלְמָא. יִשְׂרָאֵל סְלִיקוּ בְּמַחֲשָׁבָה בְּקִדְמִיתָא, עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְּאֵינּוֹן קְלִיפָה, אַקְדִימוּ. דְּכִתִּיב, (בְּרַאשִׁית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. וְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַקְדָּמָא

מוֹחָא, בְּלֹא קְלִיפָה. דְּכַתִּיב, (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְי' רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, מוֹחָא קָדִים לְקְלִיפָה. וְאִף עַל גַּב דְּמוֹחָא יְקוּם בְּלֹא קְלִיפָה, מֵאֵן הוּא דְיוֹשִׁיט יָדָא לְמִיכָל מַנְיָה, בְּגִין, (ירמיהב) דְּכָל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תִּבְא אֲלֵיהֶם נָאֻם יי'.

תרגום לעברית

יִשְׂרָאֵל הֵם הַמֶּחֱזֵק הָעֲלִיוֹן שֶׁל הָעוֹלָם. יִשְׂרָאֵל עָלוּ בַּמַּחֲשָׁבָה בַּתְּחִלָּה. הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שֶׁהֵם קִלְפָה, הַקְדִּימוּ, שְׁכָתוּב (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בָּאָרֶץ אֲדוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַתִּיד הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַקְדִּים אֶת הַמֶּחֱזֵק בְּלִי קִלְפָה, שְׁכָתוּב (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. הַמֶּחֱזֵק קוֹדֶם לְקִלְפָה. וְאִף עַל גַּב שְׁהַמֶּחֱזֵק יַעֲמֵד בְּלִי קִלְפָה, מִי הוּא שְׂיוֹשִׁיט יָד לְאָכַל מִמֶּנּוּ? מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תִּבְא אֲלֵיהֶם נָאֻם ה'.

טקסט הזהור

בְּהֵוָה זְמַנָּא, (תהלים נא) אֲזִי תַחֲפֹץ זִבְחֵי צֶדֶק. בְּגִין, דְּהָא כְּדִין, יִתְחַבֵּר כָּלֹא בְּחַבּוּרָא חֲדָא, וִיְהִי שְׁמָא שְׁלִים בְּכָל תְּקוּנָיָה. וּכְדִין קִרְבְּנָא לְהוּי שְׁלִים, לַיְי' אֱלֹהִים. דְּהַשְׁתָּא אֱלֹהִים לֹא אֶתְחַבֵּר לְקוֹרְבָנָא, דְּאֶלְמָלָא אֶתְחַבֵּר בֵּיהּ, כַּמָּה אֱלֹהִים יִסְלָקוּן אוּדְגִין לְאֶתְחַבֵּרָא תַמָּן. אֲבָל בְּהֵוָה זְמַנָּא, (תהלים פו) כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. וְאִין אֱלֹהִים אַחֲרָא.

תרגום לעברית

בְּאוֹתוֹ זְמַן, (תהלים נא) אֲזִי תַחֲפֹץ זִבְחֵי צֶדֶק. הָיִיתָ שְׁהַרִי אֲזִי יִתְחַבֵּר הַכָּל בְּחַבּוּר אֶחָד, וִיְהִי הַשֵּׁם שְׁלֵם בְּכָל תְּקוּנָו, וְאֲזִי הַקִּרְבֵּן יִהְיֶה שְׁלֵם לַה' אֱלֹהִים. שְׁעַכְשׁוּ אֱלֹהִים לֹא מִתְחַבֵּר לְקִרְבֵּן, שְׁאֶלְמָלָא הִתְחַבֵּר בּוֹ, כַּמָּה אֱלֹהִים יַעֲלוּ אֲזַנִּים לְהִתְחַבֵּר לְשֵׁם. אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן, (שם פו) כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. וְאִין אֱלֹהִים אַחֵר.

ובְּהִיּוֹא זְמַנָּא כְּתִיב, (דברים לב) רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי (ראו עתה) רְאוּ כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא סָגִי, מֵאִי עֲתָה. אֲלֵא דְלֵא הָוָה קִדְּם לְכֹן, וְהִיּוֹא זְמַנָּא לִיְהוִי. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲתָה רְאוּ, מַה דְּלֵא תִּכְלֹון לְמִיחְמִי מִקְדָּמַת דְּנָא.

תרגום לעברית

ובְּאִתּוֹ זְמַן כְּתוּב, (דברים לב) רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי. (ראו עתה) רְאוּ כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא גְדוֹל, מַה זֶּה עֲתָה? אֲלֵא שְׁלֵא הָיָה קִדְּם לְכֹן, וּבְאִתּוֹ זְמַן זֶה יְהִיָּה. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֲתָה רְאוּ מַה שְׁלֵא יִכְלְתֶּם לְרִאוֹת מִקְדָּם לְכֹן.

טקסט הזוהר

כִּי אֲנִי אֲנִי, תִּרִי זְמַנִּי אֲמַאי. אֲלֵא לְדִיִּיקָא, דְּהָא לִית תַּמָּן אֱלֹהִים, אֲלֵא הוּא. דְּהָא כִּמְהַ זְמַנִּין, דְּאִתְמַר אֲנִי זְמַנָּא חָדָא, וְלֹא יִתִּיר, וְהָוָה תַּמָּן סִטְרָא אַחְרָא. אֲבָל הַשְׁתָּא אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי, דְּהָא כָּל סִטְרָא אַחְרָא אֲתַעְבֵּר, וְדִיִּיקָא אֲנִי אֲנִי.

תרגום לעברית

כִּי אֲנִי אֲנִי, לְמַה פְּעֻמִּים? אֲלֵא כִּדִּי לְדִיִּיקָא, שְׁהִרִי אִין שְׁם אֱלֹהִים, אֲלֵא הוּא. שְׁהִרִי כִּמְהַ פְּעֻמִּים שְׁנֵאמַר אֲנִי פַעַם אַחַת וְלֹא יוֹתֵר, וְהָיָה שְׁם הַצַּד הָאֲחֵר. אֲבָל עַכְשָׁו אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי, שְׁהִרִי כָּל הַצַּד הָאֲחֵר הָעֵבֶר, וְדוּקָא אֲנִי אֲנִי.

טקסט הזוהר

אֲנִי אֲמִית וְאַחֲרֵיהּ, עַד הַשְׁתָּא מוֹתָא הָוֹת מִסִּטְרָא אַחְרָא, מִכָּאן וּלְהֵלָאָה, אֲנִי אֲמִית וְאַחֲרֵיהּ, מִכָּאן דְּבִהִיּוֹא זְמַנָּא, כָּל אֵינּוֹן דְּלֵא טַעְמִי טַעְמָא דְּמוֹתָא. מְנִיָּה תְּהָא לֹון מוֹתָא, וְיָקִים לֹון (מיד). אֲמַאי. בְּגִין דְּלֵא יִשְׁתַּאֲר מִהִיּוֹא זוּהִמָּא בְּעֵלְמָא כָּלְל, וִיְהֵא עֵלְמָא חֲדָתָא, בְּעוֹבְדֵי יְדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (תנינן י' דברים כו' קי"ג ע"ב) (שייך לעיל

ק'ו ע'א) (שמות כא) ואם אמר יאמר וגו' לא אצא חפשי. כמה דאָתמר כַּדִּין פָּגִים לִיה פָּגִימוּ. אם בגפו יבא, מהו בגפו. תנינן, כתרגומו, בלחודוי. יאות הוא. אבל הא תנינן, כל עלמא, לא קאים, אלא על גפא חדא, דלוינתן.

תרגום לעברית

אני אמית ואחיה. עד עכשו המלח היה מן הצד האחר. מכאן והלאה, אני אמית ואחיה. מכאן שבאותו הזמן, כל אותם שלא טעמו טעם המות - ממנו יהיה להם מות, ויקים אותם (מיד). למה? כדי שלא תשאיר מאותה הזמנה בעולם כלל, ויהיה עולם חדש במעשי ידי הקדוש ברוך הוא. ואם אמר יאמר וגו' לא אצא חפשי, כמו שנתבאר, אז פוגם אותו בפגם. אם בגפו יבא, מה זה בגפו שנינו, כתרגומו - לבדו. יפה הוא. אבל הרי שנינו, כל העולם לא עומד אלא על סנפיר אחד של לוינתן.

טקסט הזוהר

ורזא דא, בשעתא דקיימא דכר ונוקבא, דדכר ונוקבא ברא לון קודשא בריה הוא, ובכל מה דאזלין, עלמא מזדעזע, ואלמלא דסרס קודשא בריה הוא דכורא, וצנין ית נוקבא, הוו מטשטשין עלמא. ועל דא לא עבדין תולדין, (דבר אחר ומאן דלא עביד תולדין בגפו) אם בגפו יבא, תחות ההוא גפא, דלא עביד תולדין עאל. והואיל וכן, בגפו יצא, לתמן אתדחא, ולא עאל לפרגודא כלל, ואתדחא ואטריד מההוא עלמא. בגפו יצא, בגפו יצא ודאי.

תרגום לעברית

וסוד זה, בשעה שעומדים זכר ונקבה, שזכר ונקבה ברא אותם הקדוש ברוך הוא, ובכל מה שהולכים, העולם מזדעזע, ואלמלא שסרס הקדוש ברוך הוא את הזכר וצנין את הנקבה, היו מחריבים את העולם, ועל כן לא עושים תולדות. (ומישלאעושהתולדות

בגפו) אם בגפו יבא, תחת אותו סנפיר שלא עושה תולדות נכנס. והואיל וכן בגפו יצא, לשם נדחה, ולא נכנס לפרגוד כלל, ונדחה ונטרד מאותו העולם. בגפו יצא, בגפו יצא ודאי.

טקסט הזוהר

תא חזי, מה כתיב, (ויקרא כ) ערירים ימותו, ערירים (כתיב) כלל דכר ונוקבא. ברזא דדכורא עאל, וברזא דנוקבא יפוק. עאל בהאי, ויפוק בהאי. והאי איהו אתר, דקא אתדבק ביה בההוא עלמא, דהא קודשא בריך הוא לא בעי דיעול קמיה, מאן דמסרס גרמיה בהאי עלמא.

תרגום לעברית

בא וראה מה כתוב, (ויקרא כ) ערירים ימותו. ערירים (כתוב) - כלל של זכר ונקבה. בסוד של זכר נכנס, ובסוד של נקבה יצא. נכנס בזה ויוצא בזה. וזהו מקום שנדבק בו באותו העולם, שהרי הקדוש ברוך הוא לא רוצה שיכנס לפניו מי שמסרס עצמו בעולם הזה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי, מן הקרבנא. דלא

תרגום לעברית

בא וראה מן הקרבן, שלא היו מקריבים לפניו מסרס, והוציאו אותו שלא יקרב לפניו, וצוה ואמר, (ויקרא כב) ובארצכם לא תעשו. וכן לדורי דורות אסר לסרס את הבריות שבראם הקדוש ברוך הוא בעולם, שהרי כל סרוס הוא של הצד האחר. ואם הוא השתדל ונשא אשה ולא עשה תולדות ולא רצה, ואף על גב שיש לו אשה, או שהיא לא

רצתה, ונכנס לְאוֹתוֹ עוֹלָם בְּלִי תוֹלְדוֹת - מַה כָּתוּב? אִם בַּעַל אִשָּׁה הוּא, וְלֹא הַשְׁגִּיחוּ
לַפַּעַל יְדֵי רַבּוֹנָם, וְיִצְאָהָ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ. הוּא יִכְנֶס בְּגִפּוֹ שֶׁל זָכָר, וְהִיא בְּנִקְבָּהּ. בְּגִפּוֹ יָבֵא
בְּגִפּוֹ יֵצֵא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, הַכֹּל עַל תְּקוּנָּו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.